

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511207813
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511207813.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., I. X, L., A.: XX XXX XXX, zastúpeného V. F., R., I. X, L., A.: XX XXX XXX proti odporkyňi C. F., nar. XX.XX.XXXX bytom H., J. R. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: R. B. S., R. L., A.: XX XXX XXX, zast. P. Z., R. so sídlom L., R. X, o zaplatenie 1.269,29 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21. novembra 2012, č.k. 10C/26/2012-75, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 15,93 Eur, do troch dní, na účet jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zrušil predtým vydaný platobný rozkaz a zastavil konanie vo veci. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 165,70 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 69,37 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania pred prvým pojednávaním vo veci bez bližšieho špecifikovania dôvodu svojho dispozitívneho úkonu. Súd preto konanie zastavil podľa § 96 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., a to za prevzatie a prípravu zastupovania 61,40 Eur + režijný paušál 7,63 Eur a za písomné podanie na súd - vyjadrenie 61,40 Eur + režijný paušál 7,63 Eur podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/, v spojení s § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. plus DPH.

Proti uzneseniu okresného súdu, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z.,

cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení navrhol uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Považoval za absurdné, že žalobca ako účastník konania, zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokáta inému účastníkovi. Poukázal aj na to, že vo veci bolo konanie zastavené po tom, čo vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a čo sa stalo v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a preto jeho účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna. Vyslovil aj názor, že vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa aj vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Ak má právo na zastupovanie advokátov na napĺňanie cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je preto potrebné, aby mu súdy priznávali náhrady trov konania tam, kde mu na náhradu trov konania vznikli podmienky. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania. Dáva do pozornosti aj novelizované znenie ustanovenia § 137 O.s.p., podľa ktorého im výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. Pre aplikáciu ust. § 150 nevidel zároveň podmienky stanovené zákonom. Vyslovil ďalej názor, že opodstatnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením, ktoré nemôže žalobca v žiadnom prípade spochybňovať ani relativizovať. Je vecou samotného združenia, či bude spotrebiteľov v súdnych konaniach zastupovať na základe plnomocenstva podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, alebo bude do konaní vstupovať ako vedľajší účastník na ich podporu podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., lebo obe formy ochrany spotrebiteľa sú zo strany združenia rovnocenné. Citoval rozhodnutia viacerých krajských súdov SR, ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznávali náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasťníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasťníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže

vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ v tej časti návrhu na začatie konania procesne zaviniť zastavenie konania a je preto povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. odporkyni, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania v sume 165,70 Eur podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom) a písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej), a to vo výške podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky ako aj režijný paušál a DPH.

V odvolacom konaní bol tak úspešný vedľajší účastník, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 165,70 Eur predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 16,60 Eur : 2, t.j. 8,30 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, spolu 15,93 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.